

De Adventstijd is bij uitstek een tijd van verwachten en je voorbereiden op de Komst, want dat betekent het woord Advent. Vier weken de tijd om ons voor te bereiden op Kerst. Drukte alom, maar vaak meer om de uiterlijke dingen dan de geestelijke aspecten van het Christusfeest. Verwachten doen we veel en vaak in de kerk, maar schijnt het licht echt overal, wat is dit voor Adventsthema, wat hebben we dit jaar te verwachten?

In Silo zullen we elke Adventszondag met een gastspreker mogen luisteren naar Lucas 1, om dan met Kerst bij de geboorte in Lucas 2 uit te komen.

Dokter Lucas laat zijn evangelie met het ingrijpen van God in mensenlevens beginnen. Hier mogen ze geestelijk vrijkomen van hun angst, en merken dat hun leven is ingeschakeld in een groter en hoger plan dan ze zelf kunnen vatten.

Andere ogen

Lucas als schrijver gelooft steevast dat God bezig is om de hele wereld te laten zien dat God de Koning, de baas is, en dat niet de Romeinse keizer met zijn machtige legers en slimme strategische overheersing het zal winnen. En dat hadden we kunnen weten, zegt Lucas, uit de bijbel, waar zo vaak machtige leiders en de rijken het moesten afleggen tegen de God van Israël. Want die is uit op bevrijding van slavernij en die wil redden uit de chaos die wij er van hebben gemaakt. Hij vraagt ons wel Hem te blijven vertrouwen, ook als ons leven een puinhoop is en het allemaal op niks lijkt uit te draaien.

Maar dat vraagt ons om met andere ogen te kijken naar mensen om ons heen en naar onszelf.

Blijde boodschappen

God kan onmogelijk mensen bereiken, laat staan hen helpen om hun leven wat vruchtbaarder te maken, als mensen zichzelf denken te kunnen bedruipen, omdat ze een kapitaal achter de hand hebben, of denken alles te weten over wat er te koop is. Of als we denken dat we er toch helemaal alleen voor staan: 'je moet het zelf doen', dat is waar en toch niet helemaal waar. Of als we denken: het is allemaal mijn eigen schuld, ik ben de enige die dit zelf moet oplossen. Allemaal manieren om je af te sluiten voor God, voor een boodschap van de andere kant die je vraagt om te geloven in Zijn woorden.

De verhalen van Lucas in de Advent gaan over blijde boodschappen aan mensen die veel hadden verloren en veel hadden te wensen, over kinderloze huwelijken van oudere mensen, over zwangere meisjes, veel te

jong om te trouwen, over een kind in een voederbak, waar geen geld was voor een mooie wieg.

Mensen van de straat

God brengt Leven waar dit onmogelijk lijkt, en voor zijn Rijk lopen geen mensen warm die macht hebben andere mensen op weg te sturen, of op straat te zetten. Maar juist de mensen van de straat zelf: de armen, de onaanzienlijken, de minsten. Daarom schijnt het licht overal, want hier is God zelf thuis: als een gewoon kind, kwetsbaar, arm, onaanzienlijk – als het onverwachte nieuwe begin van een weg van vrede.

En Lucas met zijn Kerstverhaal laat het zien: deze weg is een mens, Jezus Christus die alle mensen thuisbrengt bij God die niets liever wil dan bij zijn mensen wonen.

Arjan Noordhoek

Afgelopen maand

zondag 1 november

Deze kerkdienst had een bijzondere karakter, aandacht werd geschonken aan het vijf-en-tachtig jarige bestaan van de gemeente Silo. Eenvoudig, maar sfeervol en feestelijk werd er aandacht aan geschonken. Deze dienst had als thema Vrij, maar niet vrijblijvend en werd geleid door Willemijn en Arjan, medewerking werd verleend door Peter, het mannen kwartet, Silo Cantorij en Harryet als Lector. Na het Votum en het aansteken van de Paaskaars werden er enkele liederen gezongen, met soms heel toepasselijke teksten, wat Silo wil beogen. Is er een huis met open deuren waar ik als mens een thuis ervaar? Hier worden mensen tot vrede genodigd.

De overdenking was gericht op vrijheid. In de Bijbel gaat het steeds om een geschonken vrijheid, welke we ook genade kunnen noemen. Daarom luistert de Bijbelse vrijheid ook erg nauw en is niet te vergelijken met de maatschappelijke vrijheid, waar we dan al gauw gaan denken aan vrije meningsuiting, vrijheid van godsdienst en zo zijn er meerdere maatschappelijke vrijheden. De Bijbelse vrijheid heeft een ander karakter en de kerk mag daar een taak in vervullen, door de roeping van God tot volkomen vrijheid, te verkondigen. Jezus wilde Zijn tijdgenoten er van laten doordringen, dat, zolang zij een slaaf van de zonde zijn, zij niet echt vrij zijn en geen aanspraak kunnen maken om in Gods huis te wonen, de jood kan zich niet beroepen op zijn afkomst.

Dan komt de vraag aan de orde, waar zijn de grenzen van de vrijheid,

want vrijheid is niet een vanzelfsprekendheid, het is een geschenk, hoe gaan we met zo'n geschenk om.

Als Christenen zijn we bevrijd uit slavernij, niet met de bedoeling om onze naaste een slavenjuk op te leggen, maar met als doel juist deze Goddelijke vrijheid te gebruiken voor je naaste. Vrijheid is dan ook een wisselwerking, je geeft vrijheid en het wordt je gegeven, zonder allerlei wetten en regels, want in Christelijke vrijheid ligt liefde voor je naaste verankert.

De Bijbel roept ons op om te kiezen voor het goede leven, maar let goed op: Vrijheid luistert nauw.

Laat het merken, dat ieder vrij kan zijn.

Broeders en zusters, u bent geroepen om vrij te zijn. Misbruik die vrijheid niet om u eigen verlangens te bevredigen, maar dient elkaar in de liefde. Galaten 5:13

Na het Avondmaal en nog een lied gezongen te hebben verlieten we deze feestelijke dienst met nog een traktatie van het Silo kwartet, met een Spiritual, met als inhoud. Mijn huis is gevuld, met heerlijkheid en dat is voor mij.

Oeds

zondag 8 november

Voorganger Hans Baas

Begeleiding Willem Jan Stuit

Medewerking Silo Combo

Thema Kiezen en delen

De lezingen zijn uit Leviticus 19:1-2, 9-18 en Marcus 12:28-34

Het is vandaag de eerste zondag van de voleinding: De eerste van de drie laatste weken van het kerkelijk jaar.

Elke keer in ons leven botsen we op de vraag: Waar komt het werkelijk op aan in ons leven en: wat is werkelijk van belang. Nemen we het met z'n allen wel serieus genoeg. We staan als bevrijdde christenen, mensen geroepen uit het slavenhuis, vaak onverschillig en onwillig in het leven. Gods bevrijdende liefde klinkt wel, maar de echo sterft zo vaak weg in de verte.

In Marcus wordt de vraag aan Jezus gesteld welk gebod is het eerste en belangrijkste: en Jezus antwoordt met de woorden uit Deuteronomium 6: dat de God van Israël één is. Maar het is niet klaar met alleen een geloofsbelijdenis. Dus: **Jij, jij** zult liefhebben de Heer met heel je hart, je ziel, je verstand en met al je kracht. En: **jij** zult je naaste liefhebben als jezelf.

Naaste: een keuzewoord

Het gaat hier over de naaste die is als jijzelf, gelijkwaardig, dichtbij. Naaste is in het Hebreeuws van de bijbel een keuze woord, het heeft een dubbele betekenis: een goede en een slechte. En wij moeten kiezen. Als we kiezen voor de goede betekenis zeggen we dat we naaste worden van de mens die is zoals ikzelf ben. Je gaat naast de ander staan en zegt Jij bent zoals ik. Zo mooi - ik zou je niet anders willen hebben.

Wet

De wet stelt ons voor de zelfde keuze als het woord naaste. Het is maar hoe je het verstaat, of je er iets mee doet

In de bijbel is het woord voor wet: thora: ook een verzameling van regels en het is goed om je daaraan te houden, Maar de toon is anders dan die van de wetten waarmee de overheden ons regeren. Thora als aanwijzing, richtsnoer, of zoals Piet vorige week het woord spelregel gebruikte. Het is maar hoe je ermee omgaat: Een stok om mee te slaan of een staf om mee te gaan?

Als het over God en zijn gebod gaat, zullen we altijd moeten kiezen. Is het ja of is het nee. Mozes doet in Leviticus een hartstochtelijk beroep op mensen die de thora **horen én doen**. Doe je namelijk niets, dan heb je ook niet gehoord.

Thora is (om) te doen. Het is niet onredelijk - het spreekt wel je neigingen tot egoïsme en onverantwoordelijk isolement tegen. Jezus mikt er met Mozes op dat er mensen zijn, die eraan beginnen, Mensen die **ja zeggen en ja doen**. Als wij durven en willen "ja" te zeggen, dan komt de voltooiing van deze wereld schoorvoetend in zicht

Joke

zondag 15 november.

Voorganger : Arjan Noordhoek

Vleugel : Peter Spreeuwers

Thema : Levend water....

Muzikale medewerking: Hineni uit Almere en John Wils

Een bijzondere dienst in Silo; het is gevangenezondag en er zijn zo veel bezoekers dat er stoelen bij gezet moeten worden. Hieruit blijkt de grote betrokkenheid van velen met (ex)gedetineerden.

Dit jaar bestaat het justitiepastoraat 60 jaar en er zijn inmiddels 47stipkerken met een lage drempel voor wie een strafblad heeft. Dat betekent openlijk kunnen praten over wat je met je meedraagt, zonder

direct afgewezen te worden. Ook in Silo wordt dit werk gedragen door vele onmisbare vrijwilligers. Arjan wil deze mensen vandaag extra in het zonnetje zetten. Vrijwilligerswerk wortelt in liefde, het is een belangeloze toewending naar de ander. Het is onbetaald en je doet het met je hart.

De schriftlezing gaat over de Samaritaanse vrouw (Joh. 4). Aansluitend mogen we genieten van Hineni, een muziekgroep bestaande uit 6 personen die d.m.v. muziek, zang, vertelling en dans het verhaal "vertelt" van de Samaritaanse vrouw.

Deze vrouw werd gekweld door schuld en schaamte maar in de ontmoeting met Jezus vindt innerlijk herstel plaats. In gevangenissen wordt op soortgelijke wijze gezocht naar en gesproken over herstel en dat gebeurt in de ontmoeting tussen pastor en vrijwilligers uit de kerken. Ieder mens is van waarde, hoe zijn leven ook gelopen is.

Veel gedetineerden leven als enkeling te midden van velen. Ze hebben wel contacten, vaak in de onderwereld, maar die contacten houden geen wezenlijke verbondenheid in. Ze hebben geen binding met de samenleving. Je moet het leren om ergens bij te horen, in een gemeenschap te functioneren. Dankzij de geestelijke verzorgers en de vrijwilligers krijgen de gevangenen de mogelijkheid om een nieuwe start te maken.

Om dit werk te kunnen doen, heb je kracht nodig van God. Hij is de bron waar we van mogen drinken opdat we niet te kort komen.

John Wils zingt "een vlinder kijkt niet achterom" over spijt en een nieuw leven. Ook tijdens de samenzang zingen we liederen die heel mooi passen bij het thema en de sfeer van de dienst.

Terwijl er wordt gecollecteerd ontvangen we allemaal een zelfgemaakt kruisje (van sloophout) aan een lint gemaakt door (ex) gedetineerden.

Karin

zondag 22 november

ds Arjan Noordhoek

De laatste zondag van het kerkelijk jaar

Psalm 42 / Exodus 14 en 15

Thema: Een doorwaadbare plaats...

Bij binnenkomst vanochtend valt gelijk op dat er een groot doek voor in de kerk hangt. Later in de dienst blijkt dat dit gemaakt is door de gespreksgroep 'Verder na verlies'.

Familieleden van hen die afgelopen jaar zijn overleden zijn voor deze dienst uitgenodigd om het te gedenken. Het zelfde geldt voor ons als familie, alleen dan in Heerenveen waar mijn oma afgelopen jaar is begraven.

Het Bijbelse begrip 'gedenken' houdt in: in dankbare herinnering brengen en houden.

Wanneer wij afscheid moeten nemen van iemand met wie we veel hebben gedeeld, dan is het onvoorstelbaar dat hij of zij er niet meer is, maar hij/zij is niet weg.

Er zijn te veel dingen die aan hem of haar herinneren.

Het is goed om de herinnering levend te houden. Daar sluiten we in de kerkdienst bij aan wanneer we de naam van iedere overledene afzonderlijk in het midden van de gemeente noemen.

Naast 'gedenken' is 'troosten' belangrijk.

Het 'gedenken', biedt al troost. Maar er is toch een gemis. Ieder mens is uniek en laat daarom een lege plaats achter en dat is blijvend. Het troost wanneer er mensen zijn die een eindje met je mee willen lopen om het gemis te delen. Door mensen heen wil God zo troostend bij mensen zijn. Er zijn ook troostende woorden in de Bijbel, met name in de Psalmen, die als een warme mantel om je schouders worden gelegd of een stevige ondergrond vormen om weer op te gaan bouwen.

Het verhaal van de uittocht uit Egypte is een troostend verhaal.

Ze gaan weg uit gevangenschap op weg naar vrijheid en dan komt de eerste tegenslag: de zee waar ze niet door heen kunnen. Iemand in de gespreksgroep zei: 'als je ooit hebt wadgelopen, weet je dat na een afstand met droge voeten er een dieper stuk komt, je moet door modder, je wordt moe van het door-waden. Maar het water komt straks weer op en je moet door.'

Maar als we geloven dan zien we dat er een mogelijkheid is om door te gaan en verder te 'waden'. Er is een doorwaadbare plaats, je zult aan de overkant komen, Hij heeft het beloofd en staat ervoor garant.

Een doorwaadbare plaats: het doek wat voor in de kerk hangt weerspiegelt dit, het is geen rechte lijn door een blauwe zee maar een kronkelige mogelijkheid om droog over te komen als wij dat maar willen aan de hand van God.

Zo mogen we dus gedenken en verder gaan met de troost dat god ons helpt om verder te gaan.

Martijn

Regelrecht uit de raad

Woensdag 18 november 2009 was de maandelijkse vergadering van de CombiRaad. Naast de lopende zaken en een aantal vertrouwelijke onderdelen kwamen o.m. de volgende onderwerpen aan de orde.

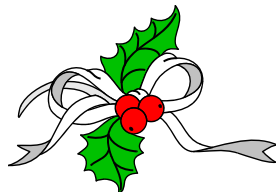
Vorbereiding AV Tijdens deze vergadering werd de najaars-AV van de Unie, op vrijdag 27 november in Arnhem voorbereid. Joke van Laar en Lenie Amersfoort waren bij dit agendapunt aanwezig. Met elkaar hebben we nagedacht over welke standpunten Silo op de verschillende onderwerpen zal innemen, zodat onze afgevaardigden weten hoe ze moeten stemmen. Namens onze gemeente gaan Joke van Laar en Coby Schoondermark als onze afgevaardigden. Wij mogen twee leden sturen met stemrecht. Het is fijn dat Lenie de delegatie versterkt, dan kan er nog beter overlegd worden.

85 jaar en Reilinglezing Na het vertrek van beide dames hebben we met de raad teruggekeken op de viering van onze 85e verjaardag. Het was een mooie dag, die begon met een feestelijke dienst, gevolgd door een heerlijke lunch ook deze keer weer onder leiding van Wiljan klaargemaakt. 's Middags was er de eerste Reilinglezing. Hier waren veel mensen van buiten Silo op afgekomen. De kerk zat vol en het was een interessante lezing, door Prof. Olof de Vries, met een eerste reactie van Piet Brongers. Van deze lezingen wordt ook een publicatie gemaakt. Deze wordt aan de aanwezigen toegestuurd, ook komt hij beschikbaar via onze website.

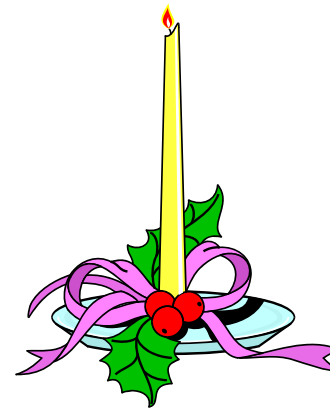
Silo in de steigers. Voortgang, taakverdeling en tijdspad voor de evaluatie van Silo in de steigers is besproken en vastgesteld

Voorzitterschap De raad heeft Henk Boeschoten gevraagd om voorlopig als voorzitter te functioneren, tot de evaluatie afgerond is. Het blijkt vooral naar gasten en bezoekers duidelijker te zijn wanneer Henk zich in deze hoedanigheid mag voorstellen. De raad is blij dat Henk deze rol voorlopig op zich wil nemen. De rol van technisch voorzitter blijft Carla van Weelie vervullen, een rol die haar prima aangaat. We zijn blij met deze mensen en hun inzet.

Namens de raad
Harryet Eijkman

Kerstattenties

Ook dit jaar willen we onze ouderen, zieken en anderen die een extra steuntje in de rug nodig hebben een vrolijke Kerstgroet brengen.

Het is de bedoeling dat we met de Kerstattentie ook een bezoekje afleggen. Voor onze zieken en bejaarden is dit van onschatbare waarde.

De zondag voor Kerst staan de Kerstbakjes in Silo. In de daarop volgende week moeten ze bij de mensen worden gebracht. Help..... en dat is al zo'n drukke week. Daarom wil ik u nu al vast vragen een gaatje in uw agenda vrij te houden. Misschien heeft u ook al een naam van iemand in gedachten die u graag zou willen bezoeken. Neem in het laatste geval even contact met mij op. Zo zorgen we met elkaar voor verbondenheid met Silo in de dagen die voor veel mensen zo emotioneel zijn.

Net als de afgelopen twee jaar krijgen we de Kerstbakjes van de firma Abbing in Zeist tegen kostprijs. Geweldig.

Bedankt voor jullie medewerking.

Mieke Koning

Tel. 030 6933689 e-mail adres:
mi.koning@zonnet.nl

Een pastoraal moment

Rond 9 november waren er verschillende documentaires op de t.v. over de muur in Berlijn en het vallen van die muur. Ik vond het met name boeiend om naar de verhalen van de mensen achter de muur, aan de oostkant, te luisteren. Hoe hebben zij die periode beleefd en wat heeft het met hun leven gedaan.

Eén programma heeft mij bijzonder geraakt. In dit programma werden een aantal mannen geïnterviewd die in Oost Berlijn woonden en in strafkampen hebben gezeten omdat zij iets negatiefs over het socialisme hadden gezegd. In die tijd waren zij 18, 19, hooguit twintig jaar. Als student moest je heel goed oppassen op wat je zei en tegen wie, want voor je het wist werd je gegrepen, vastgezet en eindeloos verhoord op de meest gruwelijke wijze. Wat de Russen en de Oost Duitsers toen deden met hun slachtoffers leek veel op wat er gebeurde in de concentratiekampen tijdens de Tweede Wereldoorlog. Zo rond 1950 verdwenen er veel jonge mannen en soms ook vrouwen voor gemiddeld 25 jaar in grote strafkampen. En ook hier was sprake van veel te veel mannen in een veel te kleine ruimte, waar honger, ziekte en ellende heersten.

En dan gebeurt er het volgende. De DDR hoort dat men in West Duitsland en daarbuiten geluiden heeft opgevangen dat elk geloof verboden is in de DDR. Bijeenkomsten, kerkdiensten werden in het geheim gehouden. Om een goede indruk te maken werd van hogerhand besloten dat elke gevangenis een dominee moest aanstellen om iedere zondag een kerkdienst te houden. Zij zouden het Westen laten zien dat het tegendeel waar was.

De vier mannen uit het interview vertelden dat er ook bij hen een dominee kwam. Deze dominee maakte de directie al snel duidelijk dat hij geen dienst kon houden zonder koor. Hij wilde een zangkoor samenstellen en dat kreeg hij ook voor elkaar. Al snel had hij een koor van 50 man. Mannen met prachtige stemmen. Onder hen was een musicus, die ooit dirigent was geweest. Het koor moest natuurlijk veel en vaak oefenen; daarom besloot de directie dat deze mannen een aparte zaal moesten krijgen waar ze konden slapen, eten en zingen. Men wilde niet dat ze een gevaar voor de anderen zouden worden, of liever gezegd: dat er onrust van zou komen.

Het zingen van Gezangen en Psalmen heeft de mannen op de been gehouden. 'Het was alsof wij door te zingen, door God gedragen werden', zeiden twee van hen. Hoe moeilijk we het ook hadden, hoe ziek we ook waren en slap van de honger, dat zingen heeft ons gered. Steeds meer mensen wilden bij het koor, maar dat kon en mocht niet. Ook waren ze bang voor infiltratie, maar daar wist de koorleider wel wat op. De kerk was

iedere zondag tot de nok toe gevuld met mannen. Tijdens deze diensten is er heel wat af gehuild, vertelden ze in het interview. Waarom ik zo door dit verhaal van die vier mannen getroffen ben? Hier is weer duidelijk gemaakt hoe God werkt. Ook Corrie ten Boom die tijdens de oorlog gevangen heeft gezeten in Duitsland, heeft dit soort verhalen verteld. De DDR moest helemaal niets hebben van welk geloof dan ook, maar ze wilden zo graag een goede indruk maken op het Westen. Ze hadden helemaal geen idee Wie zij in huis hadden gehaald door een dominee aan te stellen en wat het resultaat zou zijn. Zij hebben ongewild de beste beslissing genomen. En de dominee heeft het fantastisch opgepakt en die kerkdiensten uitgebuit. Die zondagochtenden werden een ware zegen voor de mensen, want Jezus Christus was in hun midden. Als je de Heer uitnodigt in je huis, in je leven dan weet je van te voren niet wat Hij gaat doen en hoe jouw leven er uit zal gaan zien. Dát je leven gaat veranderen dat is één ding wat zeker is. Eén van de liederen die de koorleden vaak zongen was het ' Heilig, heilig, heilig; heilig ist der Herr' uit de Deutsche Messe van Franz Schubert.

*Heilig, heilig, heilig, heilig ist der Herr!
Heilig, heilig, heilig, heilig ist nur er!
Er, der nie begonnen, er, der immer war,*

ewig ist und waltet, sein wird immerdar.

*Heilig, heilig, heilig, heilig ist der Herr!
Heilig, heilig, heilig, heilig ist nur er!
Allmacht, Wunder, Liebe, alles rings
umher!*

Heilig, heilig, heilig, heilig ist der Herr.

*Heilig, heilig, heilig, heilig is de Heer
Heilig, heilig, heilig, heilig, Hem zij eer!
Hij die geen begin kent
geen ondergang,
Blijvend heerst en standhoudt
eeuwigheden lang.*

*Heilig, heilig, heilig, heilig is de Heer
Heilig, heilig, heilig, heilig Hem zij eer
Almacht, wond'ren, liefde dalen om
ons neer*

Heilig, heilig, heilig, heilig is de Heer

Juist in moeilijke, spannende tijden is het zingen van deze liederen zo bemoedigend. Zij mochten ervaren dat wat zij zongen: 'Almacht, wond'ren, liefde dalen om ons neer' ook een realiteit werd. Het zingen maakt je even los van de situatie waarin je verkeert. De mannen voelden Gods liefde en nabijheid. Zij werden erdoor bemoedigd en getroost. Ze kregen kracht om het vol te houden, hoe moeilijk het ook was. God luistert naar ons als wij zingen, als wij in onze liederen Hem de lof, de eer en de dank brengen. De Bijbel leert ons dat engelen God in hun liederen de eer brengen. David heeft prachtige liederen voor de Heer geschreven. Het was zijn manier om zich tot God te richten en God groot te maken. Gelukkig gaat het bij God niet om de kwaliteit van onze stem, want dan zouden een heleboel mensen hun mond gaan houden. Nee, bij God gaat

het om het hart dat zingt. Met welke intentie wordt het lied gezongen, want als het hart openstaat dan kan God ons bereiken.

Zingen is een belangrijk onderdeel van de eredienst. Samen met het gebed richten wij ons tot God, zoeken wij contact met God, stellen wij ons op en open voor God, zodat God tot ons kan naderen, ons kan onderrichten en ons dat kan geven wat wij, ieder persoonlijk, nodig hebben om verder te kunnen. Door middel van het gebed en het zingen van de liederen communiceren wij met God.

Die vier mannen vertelden dat de herinneringen aan het koor, de repetities, het zingen elke zondagmorgen nog zo levend zijn en dat die herinneringen hen nog steeds met dankbaarheid vervullen.

Psalm 100

Juich de HEER toe, heel de aarde,

2 dien de HEER met vreugde,

kom tot hem met jubelzang.

3 Erken het: de HEER is God,

hij heeft ons gemaakt, hem behoren wij

toe, zijn volk zijn wij, de kudde die hij

weidt.

4 Kom zijn poorten binnen met een

loflied,

hef in zijn voorhoven een lofzang aan,

breng hem hulde, prijs zijn naam:

5 de HEER is goed, zijn liefde duurt

eeuwig,

zijn trouw van geslacht op geslacht.

God zorgt voor zijn kinderen op Zijn manier.

Hij is er bij en laat niet los wat zijn hand is begonnen.

In de afgelopen acht maanden van twijfel en teleurstelling, van wel en niet kunnen zien, van hoop en wanhoop, heb ik mogen ervaren dat de Heer steeds bij me was. Toen het in Amerika voor de derde keer fout ging met mijn oog, heb ik op het strand vertwijfeld geroepen tot God: 'Waarom, wat gebeurt er toch, help me alstublieft!' En dan krijg je via de mail zulke lieve bemoedigende woorden en weet je dat er een biddende gemeente om je heen staat. Dat geeft kracht en troost. Het maakt niet uit waar je bent. Of je nu thuis bent of in Amerika. Daar op James Island in Gods huis, te midden van Zijn gemeente, gaf Hij mij weer rust en vrede. De handen van de chirurg waren gezegende handen. Toen het verband er af ging de dag na de derde operatie waren de oogartsen stom verbaasd dat ik al weer zo veel kon zien. En daar heb ik mij de afgelopen maanden, terwijl ik heen en weer geslingerd werd tussen wel of niet, aan vast gehouden. Wat toen bereikt was, kon toch niet zo maar ongedaan gemaakt zijn. Zien, lezen en kijken waren beperkt, maar zingen kon mij niet afgenomen worden.

Meezingen met diensten op de televisie of een CD, zingen na het lezen van een Bijbelgedeelte, zet je hart open voor de Heer en maakt je blij en dankbaar.

Ik ben heel dankbaar dat ik na een paar spannende dagen van niets meer kunnen zien na de laatste operatie in oktober toch weer mag merken dat ik steeds iets meer ga zien.

Ik ben dankbaar voor zoveel lieve, zorgzame mensen om mij heen. Voor alle gebeden en lieve woorden. Ik geloof met heel mijn hart in de kracht van het gebed en weet en heb ervaren dat God een bidder niet laat staan. Het is niet altijd gemakkelijk om je vertrouwen in God vast te blijven houden en niet te gaan twifelen. God weet dat en stuurt daarom ook, in mijn geval, zusters naar je toe die samen met je willen bidden. Laat God toe in je huis, in je hart, vertrouw op Hem en Hij zal het maken.

David schreef: *Zing voor de Heer, allen die Hem trouw zijn*
Loof zijn heilige naam. Ps. 30

Zing voor God, bezing zijn naam

Maak ruim baan voor hem die door de vlakke rijdt

Heer is zijn naam, jubel als Hij verschijnt. Ps. 68

Het is goed de Heer te loven

Uw naam te bezingen, Allerhoogste,

In de morgen te getuigen van Uw liefde

In de nacht van Uw trouw. Ps. 92

Gods zegen voor jullie allen.

Willemijn Bakkes, uw pastor

Radiodienst vanuit Silo

17 januari 2010, 17.00 u, Radio 5

Thema: De wijn is op.

Schriftlezingen: Jesaja 62: 1-5 en Johannes 2: 1-11

Voorganger: ds. Willemijn Bakkes

m.m.v. Silo Cantorij olv Alyde Touwen

Uitzending: zondag 17 januari 2010, Radio 5, 17.00 – 18.00 u.

Opname: zondag 10 januari 2010, Silokerk, aanvang 9.45 u.

Let op - we beginnen een kwartier eerder dan gewoonlijk.

Dus zorg dat u op tijd bent.

Meer weten? Lees het artikel van onze pastor

ds. Willemijn Bakkes elders in deze Regelrecht

Regelrecht uit de gemeentevergadering

Tijdens de gemeentevergadering op zondag 8 november is de gemeente geïnformeerd over verschillende zaken. Dit in het verlengde van het verzoek van de gemeente om frequenter geïnformeerd te worden over de verschillende standen van zaken.

Financiën. De financiële situatie van de gemeente lijkt ondanks de kredietcrisis niet zo slecht te zijn. We stevenen af op een iets lager tekort dan begroot, voornamelijk omdat de inkomsten zich iets beter ontwikkelen dan verwacht. Dit is mede te danken aan nieuwe leden, huisgenoten en vrienden van de gemeente, die zijn gaan bijdragen. Hier zijn we heel dankbaar voor, dat ook hierin een verbondenheid blijkt. Dat er desalniettemin sprake is van een tekort, stemt tot zorg.

Kosterwoning. Dit voorjaar is de mogelijke verkoop van de kosterwoning onderzocht. Na gedegen onderzoek heeft deze commissie de CombiRaad geadviseerd van verkoop af te zien. Dit advies is overgenomen. Vervolgens is deze commissie gevraagd uit te zoeken wat de mogelijkheden zijn om de woning, via verhuur, optimaal in te zetten zodat de gemeente hier ook op de lange duur maximaal profijt van heeft en we wellicht onze begroting sluitend kunnen maken. De commissie is hiermee aan de slag.

Evaluatie Silo in de steigers. De organisatievorm die wij sinds een kleine drie jaar kennen, wordt momenteel geëvalueerd. Van bepaalde onderwerpen is dat reeds in gang gezet (zo heeft u een aanzet tot de evaluatie van het pastoraat in de vorige Regelrecht kunnen lezen). Voor andere onderdelen is al wel een aanzet gemaakt, maar die is nog niet voldoende besproken. Denk hierbij aan het werken met twee voorgangers en het werken met coördinatoren voor hun contacten met de Raad. We streven ernaar de evaluatie volgend voorjaar af te ronden en de bevindingen met de gemeente te bespreken.

CombiRaad. De Raad der gemeente, formeel bestaande uit twee personen, wordt sinds een half jaar bijgestaan door onze beide voorgangers, en verder door oud-voorzitters, vaste gastvoorgangers en waar nodig door leden van de Pastorale Raad. Deze zogeheten CombiRaad functioneert tot volle tevredenheid. De gemeentevergadering is akkoord gegaan met het voorstel om deze situatie voor nog een half jaar te continueren. Dit besluit is genomen met het oog op de evaluatie in het voorjaar van 2010 en de daaruit mogelijk voortvloeiende gevolgen door de bestuurlijke structuur.

Namens de raad
Harryet Eijkman

Radiodienst vanuit Silo

Op 10 januari 2010 wordt in Silo de kerkdienst opgenomen. De dienst wordt een week later, op 17 januari om 17.00 uur op Radio 5 uitgezonden. De dienst staat onder leiding van ds. Willemijn Bakkes en de Silo Cantorij verleent medewerking.

De Schriftlezingen voor die zondag zijn: Jes. 62, 1-5 en Joh. 2, 1-11 en het thema luidt: 'De wijn is op'.

We hopen die zondag op een volle kerk met enthousiaste mensen die goed meezingen. Wist u dat er gemiddeld 40.000 tot 45.000 mensen meeluisteren en op die manier meedoen met de dienst? Daarnaast ontvangt ZvK regelmatig verzoeken om een bandje of CD van de dienst.

Let op: de dienst van 10 januari begint om 09.45 u!

Op de dag van de opname, zondag 10 januari, begint de dienst een kwartier eerder. In dat kwartier worden een paar liederen gezongen zodat het geluid goed afgesteld kan worden, maar ook zal er dan aandacht zijn voor de mededelingen, pastorale mededelingen en de voorbeden. Tijdens de uitzending worden geen namen genoemd en evenmin wordt bij de voorbede de specifieke reden vermeld. Dit blijft binnen Silo. Mogelijk wordt er ook in die tijd gecollecteerd, maar dat hoort u nog. De dienst begint dus om kwart voor tien. Zorg dus dat u op tijd aanwezig bent.

Uitgebreide voorbereiding

Op 30 september heeft Paul van Laar mij naar Elspeet gereden waar alle voorgangers uitleg kregen over de hele gang van zaken en waar duidelijk werd gemaakt wat er van een gemeente wordt gevraagd op de dag van uitzending. Tevens kregen we inzage in de hoeveelheid voorwerk dat gedaan moet worden. Paul was niet alleen mijn chauffeur, maar hij heeft ook een idee gekregen van wat er van hem als 'techneut' gevraagd wordt en dat is heel wat.

Iedere voorganger heeft een draiboek gekregen waar onder ander in staat welke stappen genomen moeten worden, zoals dit stukje schrijven voor het gemeenteblad en het schrijven van een persbericht. Ja, alles moet uitgeschreven worden en tevens moet berekend worden hoeveel tijd de liederen, de gebeden en de preek in beslag gaan nemen, want het is niet mogelijk om bijvoorbeeld tien minuten uit te lopen. Alles gaat volgens een vast tijdschema. Aan het eind van de dienst zal de regisseur bepalen waar wat af moet of juist bij moet om precies binnen de uitzendtijd te blijven. Ik ben blij en dankbaar dat de cantorij wil zingen en Alyde Touwen, de dirigente, en ik zijn al bezig geweest met het uitkiezen van de liederen.

Mocht u mee willen denken of ideeën hebben voor deze speciale dienst, bel of mail mij dan of spreek mij aan na de dienst.

Vanuit Silo mag het Woord klinken voor heel veel mensen. Mensen die wij niet kennen, maar die om persoonlijke redenen niet of niet meer naar een kerk gaan en dan toch wel het Evangelie willen horen en de gemeenschap willen ervaren via de radio. Wij mogen nu al bidden voor de voorbereidingen en de Heer om een speciale zegen vragen voor deze dienst.

Willemijn Bakkes, uw pastor.

Zijt op tijd

bij de radio-opname op 10 januari 2010.
We beginnen deze zondag om kwart voor tien.
(en om klokslag elf staat de koffie klaar!)

Carla op reis

Ethiopië is een land waar we de komende tijd zeker van zullen horen. De droogte is in Afrika sowieso een oprukkend probleem, maar vooral de hoek waar dit land ligt en buurland Kenia wordt erg zwaar getroffen. Net als in de jaren 70-80 toen delen van Ethiopie nog Biafra heetten zal hongersnood weer aan de orde van de dag zijn. Wat is er veranderd in die 30 jaar die voorbij zijn gegaan? Wanneer komt er een einde aan de ellende??

Begin november was ik op bezoek bij Hope Enterprise, een organisatie die al vanaf die vorige hongersnood aan het werk is. In die tijd hebben ze op 5 plekken in het land scholen neergezet. Elk jaar worden 50 kinderen per school opgenomen in een langdurig opleidingstraject. De gezinnen uit

de (sloppen)wijk rondom de school dragen de meest kansarme en kwetsbare kinderen voor. Elk jaar zijn dat er zeker 150, waarvan er dus 100 teleurgesteld moeten worden. Per gezin wordt 1 kind uitgekozen. Vanaf een jaar of 5 mag hij/zij naar school tot het moment dat ze op hun 18e gediplomeerd zijn en een baan kunnen gaan zoeken. Ik heb Ammakil leren kennen, zij 17 jaar en is nu aan haar laatste jaar bezig. Daarna kan ze een baan op kantoor gaan zoeken. Ook weet zij dat ze vanaf dat moment verantwoordelijk is voor het gezin waar zij uitkomt. Haar vader is zwaar gehandicapt, haar moeder heeft misvormde handen door de lepra. Zij heeft 4 zusjes en een broertje, die al van jongs af aan op straat uien proberen te verkopen, of iets proberen te verdienen door de boodschappen van rijke mensen te dragen.

Ammakil vertelt dat ze er van droomt om haar zusjes en broertje ook naar school te kunnen laten gaan. Dat ze een huisje wil bouwen voor haar ouders, zonder gaten in het dak en kieren in de muren. Met een echte deken om onder te liggen, omdat het best koud kan worden 's nachts.

Ze droomt dat ze dan elke dag te eten hebben en koffie, want koffie is het belangrijkste in Ethiopië. En dan, op de laatste avond voordat ik vertrek, word ik, hoe arm dit gezin ook is, uitgenodigd voor "het ritueel". Behoedzaam legt Ammakil de edele groene koffiebonen op het vuur, dan stampt ze ze langdurig met de hand tot het fijne koffiemaaisel. Geboeid kijk ik hoe ze in een oeroude koffiekann water en koffie aan de kook brengt. Ze wappert met een soort waaier om de paar koeltjes brandend te houden. Vlak voor het zwarte goud in hele kleine kopjes uitschenkt gooit Ammakil wat wierook op het restje gloeiende kolen, om het ritueel echt helemaal kleur en geur te geven. Eigenlijk drink ik geen koffie en eigenlijk ben ik bang dat ik ziek wordt van dit drinken.... maar zoveel liefde en aandacht en gastvrijheid kan ik niet weigeren. Ik slurp aan mijn bakkie troost en ben onder de indruk van dit jonge gedreven meisje, dat er voor kiest om zonder te klagen op haar 17e de verantwoordelijkheid te nemen voor de toekomst van haar 7 gezinsleden. Al meer dan 30 jaar stromen per jaar 250 visionaire jonge mensen de Ethiopische samenleving in..... het is langetermijngeloof, maar ooit zal het goed komen in dit land.

Zijt op tijd

bij de radio-opname op 10 januari 2010.
We beginnen deze zondag om kwart voor tien.

(en om klokslag elf staat de koffie klaar!)

Silo 85 jaar: feestelijke dienst en Reilinglezing

Een terugblik

Op 1 november 2000 bestond Silo 85 jaar. Dat is gevierd met een feestelijke kerkdienst en met de eerste Reiling Lezing. De ochtenddienst met als thema Vrij maar niet vrijblijvend stond onder leiding van onze beide voorgangers ds.

Willemijn Bakkes en ds. Arjan Noordhoek. Silo-Cantorij, Silo Mannenkwartet en begeleiding van Peter Spreeuwiers maakten deze dienst ook muzikaal tot een hoogtepunt. In de rubriek Afgelopen Maand leest u een impressie van deze dienst; de overdenking vindt u terug op onze website.

In deze dienst konden we verschillende oud-leden van onze gemeente begroeten. Het was een weerzien als vanouds. Gezellig, maar ook met een groot gevoel van verbondenheid met zusters en broeders die soms al jaren elders wonen en kerken, maar met wie we toch het speciale Silo-gevoel delen.

Speciale jubileum cd-rom

Een bijzondere terugblik in de geschiedenis van Silo is mogelijk met een speciale cd-rom die op deze dag gepresenteerd is. Het schijfje bevat tien jaargangen van ons maandblad RegelRecht en de Jaarboekjes van de afgelopen tien jaar. Ook staan er documenten op uit vorige jubilea en een geschiedenis van ons kerkgebouw, inclusief van de verbouwing uit 2005. De compilatie wordt gecompleteerd met documenten over 85 jaar Silo gemeente uit het archief van Jannes Reiling. Deze unieke cd-rom is samengesteld en geproduceerd door Joke en Paul van Laar, hij is verkrijgbaar via het secretariaat van de gemeente.

Reiling-lezing

's Middags vond de eerste Reiling Lezing plaats; de eerste van een serie lezingen waarin aspecten van het denken van onze broeder prof. dr. Jannes Reiling centraal staat. In de lezing 'Hoe vrij kun je zijn?' staat centraal het baptisten vrijheidsbegrip, gekoppeld aan de gemeentevisie van Jannes Reiling.

De lezing is gehouden door zijn leerling en opvolger als rector van het Baptisten Seminarium, prof. dr. Olof de Vries; het co-referaat is verzorgd door een van zijn andere leerlingen, drs. Piet Brongers. De levendige discussie met de zaal die erop volgde, bood meteen al aanknopingspunten voor een volgende Reiling Lezing.

Teksten van de lezingen zijn te vinden op onze website. Heeft u liever een gedrukt exemplaar? Vraag dat dan aan bij het secretariaat van de gemeente.

Silo 85 jaar - Speciale uitgaven

Silo 1924-2009 - Historische documenten & foto's

De cd-rom Historische documenten & foto's schetst een uniek overzicht van hoogtepunten uit de geschiedenis van onze gemeente. De cd-rom bevat

- tien jaargangen van ons maandblad RegelRecht,
- jaarboekjes van de afgelopen tien jaar
- een unieke collectie documenten en artikelen 1924-1984 uit het archief van Jannes Reiling
- foto's van doopdiensten, speciale kerkdiensten; jeugd en zondagsschool ; verbouwing en 65-jarig jubileum
- geschiedenis van ons kerkgebouw door Miranda van Laar

Samenstelling en productie: Joke en Paul van Laar

Reiling Lezing 2009 - 'Hoe vrij kun je zijn?'

Hoe vrij kun je zijn?

Over de grenzen
van het baptisten
vrijheidsbegrip

Lezing door prof. dr. Olof H. de Vries
Co-referaat door drs. Piet Brongers

Zondag 1 november 2009

Milieu 1000

De Eerste Reiling Lezing 2009 heeft als onderwerp het baptisten vrijheidsbegrip. Inleider is prof. dr. Olof de Vries; het coreferaat is verzorgd door drs. Piet Brongers. De publicatie met de integrale teksten van de bijdragen is te downloaden van onze website.

Cd-rom en lezingen zijn verkrijgbaar via: Secretariaat Baptistengemeente
Utrecht-Silo, Mw. Harryet Eijkman, tel. (033) 4944313, e-mail:
secretariaat@silogemeente.nl.

Van achter de tralies ...

Gabriël

Net in de 20 schat ik hem, Gabriël, mouwloos hemdje, tatoeages, kort stekelhaar, recht overeind. Hij is niet groot, maar oogt sterk. Zijn onrustige lichtblauwe ogen hebben binnen een paar seconden de gespreksgroep van het Pieter Baan Centrum gemonsterd. We geven elkaar een hand en ik vertel hem dat ik de pianist ben bij de kerkdienst na de gespreksgroep.

Gabriël ploft naast Boris, een leeftijdgenoot. Stompen, stoere praat, druk, fokken elkaar op. Halverwege gaat Arjan tussen hen inzitten. Gabriel sputtert, maar gehoorzaamt toch. Dan komen de kaartjes met geestelijke vragen die Arjan altijd bij zich heeft, op tafel. Schudden, iedereen mag er een trekken en om de beurt worden ze voorgelezen.

Gabriël neemt een kaartje en leest voor: "wie ben jij in Gods ogen?" Een schepsel, is zijn onmiddellijke antwoord. Hij heeft kerkelijke wortels vertelt hij even later. Arjan prikkelt hem om te proberen de vraag nog wat geestelijker te beantwoorden. Gabriël buigt wat voorover en kijkt peinzend over de groep heen naar buiten. Een schepsel, tsja een schepsel zegt hij nog eens en dan opeens: God weet waar ik uit zal komen, maar zelf weet ik dat nog niet.

Aan het eind van de gespreksgroep zijn er weer kaartjes. Nu met alleen antwoorden: van broeder Marcus, een monnik van lang geleden die veel vragen heeft beantwoord. Wie van de gespreksgroep wil mag een geestelijke vraag stellen en krijgt vervolgens een antwoordkaartje. Gabriel vraagt zich af hoe hij zijn slachtoffer zal kunnen vergeven, die hem dwong tot zijn verschrikkelijke daad. "Laat je stem horen", antwoordt broeder Marcus via het kaartje dat Gabriël via Arjan krijgt aangereikt. Daar gaat hij over nadenken.

De laatste vrijdag van zijn onderzoeksperiode van 7 weken zit Gabriël weer in de kerkdienst. Aandachtig. Na afloop komt hij resoluut op mij afgelopen en drukt mij stevig de hand en we kijken elkaar kort diep in de ogen. Bedankt voor de muziek, ik kreeg er kippenvet van, echt. Het komt goed Gabriël, het komt goed. Hij begrijpt het, knikt. Stoere, heftige, gevoelige Gabriël, die in een moment van onbedwingbare emotie het leven van zijn slachtoffer verwoestte, groeide op zonder vader. Die zit al vast sinds Gabriëls' vroege tienerjaren.

Boris had wel een vader. Die verkrachtte hem vanaf zijn 5e jaar. Boris komt niet in de kerkdienst. Hij denkt het zijn vader nooit te kunnen vergeven.

Tim Borgdorff

Is Silo bereid te helpen?

Onderstaande mailbrief ontvingen wij op 19 november 2009.

Komende zondagen (Advent) willen we in Silo verder aandacht vragen voor deze noodprojecten.

Zowel op de Eetgroep (op dinsdag 15 december) als in de Kerstdienst van Silo (vrijdag 25 december) willen we als gemeente een inzameling van geld houden om aan de plannen van Victor en Bea concreet gestalte te kunnen geven.

Arjan Noordhoek

Van Victor en Bea uit Oeganda

Via onze Oeganda Journaals hebben velen van jullie al veel kunnen lezen over de dingen waar wij mee bezig zijn. Er is 7 dagen per week, 24 uur per dag hulp nodig. Overal om je heen. Je weet vaak niet waar te beginnen of te eindigen. En vooral dat eindigen is erg moeilijk. Er is hier zoveel nood! Maar het is heel bijzonder om samen bezig te zijn en te proberen een kleine verandering teweeg te brengen in levens van mensen.

Victor en ik zijn met heel veel dingen tegelijk bezig. Voor alles wat wij bedenken is echter geld nodig; soms wat meer, soms wat minder. Gelukkig werken we samen met veel enthousiaste, Oegandese mensen, die heel gemotiveerd zijn om aan het werk te gaan, maar hoe kom je aan wat geld om op te starten? Daarom willen Victor en ik als wij weer terug zijn in Nederland een Stichting opzetten om het African Prisons Project (APP) financieel te kunnen steunen. Onze vrienden Ronald en Joan zijn al bezig een stichting voor Hospice Africa in Nederland op te richten met hetzelfde doel. Tot die tijd hebben we wel geld nodig om van alles op te starten.

Activiteiten, door ons geïnitieerd, waar geld voor nodig is:

Bijbelstudiegroepen te starten in 4 gevangenissen. Nodig 160 bijbels in het Lugandees en 40 in het Engels. Dit zal ca. 900 euro gaan kosten. Wij willen in Januari 2010 starten, dus dan moet er wel geld voor zijn.

In de vrouwengevangenis willen we in Januari starten met 'brei-lessen' voor 20 personen. Daarvoor hebben we wol, breinaalden, patronen etc. nodig. Nog geen idee wat het gaat kosten.

Op 11 december wordt er Kerstfeest gevierd voor en met alle patiënten van het Hospice Africa. Het is de bedoeling iedere patiënt een klein cadeautje te geven. Wij zouden heel graag wat kopen voor hen. In januari gaat een vrijwilliger van APP in gevangenissen starten met wat we hebben genoemd 'life-line'. Veel gevangenen hebben geen contact meer met familie. Wij gaan ze helpen weer in contact te komen met hen. Dit gaat telefoonkosten en transportkosten met zich mee brengen.

En dan natuurlijk, dat wat al lange tijd door APP gedaan wordt, alle mensen (gevangenen, daklozen) verblijvend in het ziekenhuis die tussen de wal en het schip vallen. Hele zieke mensen die geen familie hebben of er geen contact meer mee hebben en dus geen eten krijgen. Niet verzekerd zijn dus geen medicijnen kunnen kopen etc. etc. Wij bakken kip, kopen medicijnen en drinken en andere dingen die zij nodig hebben. Momenteel alleen nog maar uit eigen portemonnee. Maar als we hiervoor geld vanuit Nederland zouden krijgen dan zouden we nog meer mensen kunnen helpen.

Het Hospice in Uganda loopt heel erg goed. Zij hebben echter ook een dependance in Mbrara. Hier hebben ze nog helemaal geen gebouw. Alleen maar busjes om bij de mensen langs te gaan. Inmiddels is er land aangeboden door een priester dat door het Hospice gebruikt mag worden. We zijn bezig containers te zoeken waar we een soort kliniek etc. van kunnen bouwen en daar neer kunnen zetten. Ook dat gaat weer geld kosten.

Ik kan zo nog wel even doorgaan met alle plannen. Als wij terug zijn in Nederland gaan we zeker iets organiseren om te laten zien wat we opstarten, hoe de situatie hier is en dat het geld direct bij de betrokkenen terecht komt en niet ergens aan een strijkstok blijft hangen.

Tot die tijd moeten jullie het doen met bovenstaande informatie en de belofte dat iedere cent heel, heel goed besteed zal worden. Niet aan

onzinnige dingen, maar aan heel concrete zaken. Weet dat het echt goed terecht zal komen!

En vooral door samen te werken met lokale mensen die heel graag mee willen helpen.

Wij hopen snel van jullie te horen of Silo bereid is ons te helpen.

Tot dan.

Veel liefs en hartelijke groeten,

Victor en Bea vanuit Uganda, 19 november 2009

Zendtijd voor Kerken

10 januari in silo

Omdat op 10 januari 2010 de kerkdienst vanuit de Silogemeente wordt uitgezonden, geef ik hier wat achtergrondinformatie over de Zendtijd voor Kerken voor degene die dit leuk vindt om te weten.

De kerkdienst/samenkomst vanuit onze gemeente zal door Zendtijd voor Kerken (ZvK) uitgezonden worden op Radio 5 (meestal om 17.02 uur). Radio 5 vind u op de middengolf 747 AM.

Zendtijd voor Kerken

Stichting Zendtijd voor Kerken wil door het uitzenden van met name kerkdiensten via radio en televisie in dienst staan van de kerken, die de opdracht hebben het Evangelie van Jezus Christus te verkondigen, ook in het publieke leven.

In Nederland hebben kerken en genootschappen op geestelijke grondslag volgens de Mediawet (artikel 39f), als zij voldoen aan bepaalde voorwaarden, recht op zendtijd voor de landelijke omroep, zowel op radio als op televisie. Voor de verzorging van hun uitzendingen hebben de Christelijke Gereformeerde Kerken, de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt), de Nederlands Gereformeerde Kerken en de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland in oktober 1994 een stichting opgericht, de Stichting Zendtijd voor Kerken.

Qua structuur is ZvK sterk verankerd in de kerken waarvoor zij de

uitzendingen verzorgt. Dat zijn behalve de bovengenoemde kerken ook het Platform van de Pinkster- en Volle Evangelie Gemeenten en een aantal zelfstandige evangelische gemeenten die, verenigd in de stichting Zendtijd Evangelische Gemeenten, ook tot ZvK zijn toegetreden. Uiteindelijk zijn het ook de plaatselijke gemeenten van waaruit de uitzending plaatsvindt die verantwoordelijk zijn voor de inhoud van de dienst.

Voor meer informatie kan je kijken op hun website www.zvk.nl

Luisteraars

De ervaring leert dat er verschillende typen mensen luisteren naar de kerkdienst. In de eerste plaats zijn dit mensen die de zender opgezocht hebben, ze zijn geïnteresseerd in de dienst vanwege het thema, kerkgenootschap of ze kennen iemand die aan de dienst meewerkt. Het kan zijn dat zij hiervoor expres zijn thuisgebleven, er kunnen verschillende redenen zijn waarom zij niet naar de kerk gaan. In de tweede plaats zijn er mensen die eigenlijk niet meer in de kerk komen – door ziekte, ouderdom, verminderde belangstelling - maar die wel graag een kerkdienst 'bijwonen'.

Gemiddeld luisteren er 45.000 mensen naar een kerkdienst die via ZvK wordt uitgezonden.

Namens ZvK,

Willemijn Bakkes, uw pastor

Een doorwaadbare plaats ...

terugblik op een bijzondere workshop door ds. Arjan Noordhoek

Afgelopen maanden vond er in de Silokerk in Utrecht een gespreksgroep 'Verder na verlies' plaats, in het kader van gespecialiseerd pastoraat. Met een aantal Silozangers op zes avonden hebben we ons afgevraagd: welke stappen hebben we gezet, welke paden en wegen gevonden om verder te gaan na een verlies? Wat we ervan hebben geleerd, hoe hebben we een 'doortocht' gevonden?

Het woord 'doortocht' komt uit het oude verhaal van de Exodus en dat is een troostend verhaal. De uittocht uit de slavernij van Egypte, dat land van verslaving en vastzitten aan oude vormen en denkbeelden, kan ons ook vandaag helpen om een doortocht te vinden in verdriet om wat we verloren hebben. Als het volk van de Hebreëen daar staat aan de oever van de zee, lijkt alles verloren. De zee voor hen, een leger achter hen aan, om hen de dood in te jagen, of misschien als ze het er levend vanaf brengen, hen terug te brengen in de onvrijheid. Natuurlijk is het in de eerste plaats een symbolisch verhaal, en hebben we het gelezen als een voorbeeld voor ons eigen leven nu. Wij allemaal op weg naar de vrijheid, met een leven lang beloofd land voor ons, dat willen we allemaal en we gaan opgewekt op weg, als individu, als partner van een relatie, als gemeente, een grote gemotiveerde menigte, zingend en dankend. Maar dan komt de tegenslag, een onverwacht verlies, een ziekte, een detentie, een scheiding of een ontslag. Met de rug tegen een muur, golven van emoties die je dreigen te overspoelen, waar is dan dat zicht op een beloofd land? We gaan morren, net als dat volk, tegen Mozes, tegen elkaar, tegen God. Hadden we niet beter thuis kunnen blijven, gewoon op jezelf, 'op je eigen', zonder samen-op-weg, zonder geloof wat je samenbindt. Want dat wekt ook verwachtingen en maakt je alert om goed om je heen te kijken en gevoelig te zijn. En dat mooie verhaal van een doortocht, een overtocht met droge voeten, omdat de wind van God uit de goede richting waaide, is niet meer voor ons, niet van deze tijd.

Iemand in deze Verlies-gespreksgroep zei: 'als je ooit hebt wad-gelopen, weet je dat na een afstand met droge voeten er een dieper stuk komt, je moet door de vaargeul, je wordt tot je middel nat, je moet door modder, het zuigt aan je voeten, je wordt moe van het door-waden. En het water van de vloed komt straks weer op, je moet door, anders zul je verzuipen, jij en de hele groep waar je mee samen loopt.'

De dreiging van golven, die je kunnen overspoelen, de doorwaadbare plek

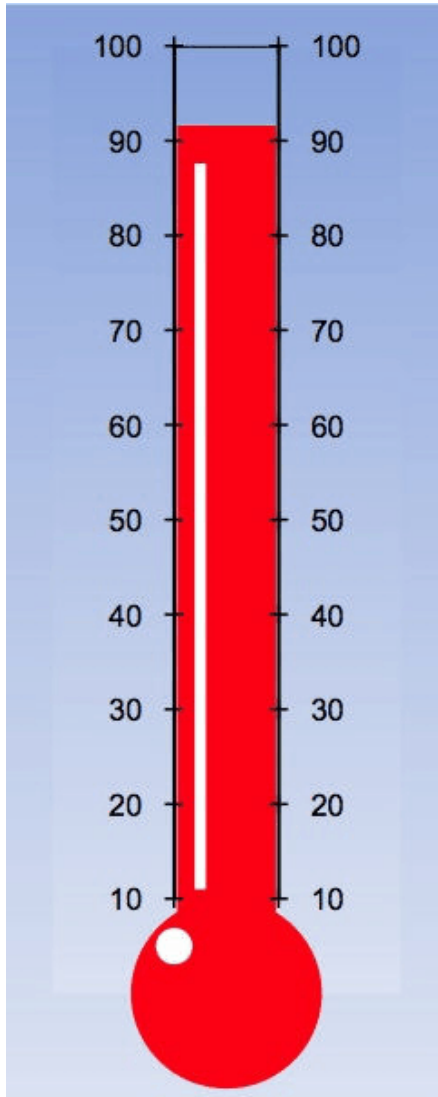
waar je op hoopt, dat alles kwam terug in de zeefdruk die we op de zaterdag voor de Gedachteniszon­dag 22 november 2009 als groep hebben gemaakt, onder leiding van ds. Folly Hemrica, gevangenis­predikant en Elspet Pikaar, kunstenaar. Zij vormen samen het Catechetisch Atelier en hebben al heel wat workshops met gedetineerden en kerkmensen op hun naam staan.

Iedere deelnemer ontwierp en knipte zijn eigen golven uit, zoals die in jouw leven werden beleefd, soms grillig, soms glad en rond. Met al die golven werd een golvenzee neergelegd, waar moeilijk doorkomen leek te zijn. Maar door ze één voor één wat uit elkaar te leggen, (zie foto) ontstond een pad, een doorwaadbare plaats door de zee.

Op Gedachteniszon­dag werd in de Silokerkdienst dit doek gepresenteerd, hangend achter (of voor) al die kaarsjes voor de overledenen van de afgelopen tijd. Als afbeelding van een strijd en natte voeten, die worden vastgezogen aan je oude ik, dat wil blijven verlangen naar wat er vroeger was, hoe goed het was en dat het nooit meer terug zal komen. Maar het is de moeite waard om te blijven doorgaan, doorwaden, want er is geen weg terug, de vloed komt op en teruggaan is fataal. Een nieuw land wacht, er ligt een belofte, dat wie op Hem vertrouwt, zal aankomen, veilig, in een bestemming die wij niet kennen, maar er is wel een aankomst-garantie. De weg loopt niet recht, maar er zijn doorwaadbare plaatsen ...

Vrijwillige bijdragen

De vrijwillige bijdragen vormen de voornaamste inkomstenbron voor onze gemeente. Voor 2009 is € 45.000 begroot, de stand per 15 november is € 41.205, dit is bijna 92%. Anders gezegd, de bijdragen ontwikkelen zich conform begroting. Wanneer deze ontwikkeling doorzet, zullen de begrote inkomsten voor 2009 rond het verwachte bedrag uitkomen. Dat is goed nieuws. Het betekent namelijk dat het begrote tekort van ca. € 10.000 niet groter wordt. Het wordt echter ook niet of nauwelijks kleiner. Daarom drie opmerkingen. Ten eerste: blij ook in de laatste maand van het jaar, de dure decembermaand, doorgaan met uw bijdragen. Ten tweede: kijk of u in de laatste maand van het jaar, de cadeaumaand, eenmaal iets extra's kunt doen. En last but not least: dank namens al uw broeders en zusters, huisgenoten, vrienden en bekenden van Silo, dat u ook dit jaar het Silo-werk weer mogelijk hebt gemaakt!

Namens de CombiRaad
Henk A. Boeschoten, voorzitter

Impressie Najaars-AV te Arnhem

Vrijdag 27 november werd de najaars-Algemene Vergadering gehouden in het pas geopende nieuwe gebouw van de baptistengemeente Arnhem-Zuid. Met 150 afgevaardigden en 31 aangemelde gasten was de AV goed bezocht. Onze gemeente is vertegenwoordigd door Lenie Amersfoort, Joke van Laar en ondergetekende. Unie-voorzitter ds. Jannes Hofman opende de vergadering met wat wel 'het Onze Vader van Paulus' wordt genoemd (Efeziërs 3:14-21).

Samenwerking Azusa

Op dit moment heeft het Baptisten Seminarium een eigen deeltijdopleiding, die echter door de beperkte hoeveelheid studenten niet elk jaar van start kan gaan en die geen erkend hbo-diploma oplevert. Dit zou veranderen als de krachten worden gebundeld met Azusa. De bespreking van het voorstel rond een gezamenlijke hbo-deeltijdopleiding theologie met de Azusa Theologische Hogeschool nam het grootste deel van de vergadering in beslag. Veel afgevaardigden spraken namens hun gemeente sympathie uit voor het voorstel, maar benadrukten dat er nog te veel onzekerheden waren om nu een definitieve beslissing te kunnen nemen. Punten van zorg die bij de gemeenten leefden, waren onder meer het tempo van de onderhandelingen, de bestuurlijke gelijkwaardigheid van het partnerschap, de financiële en organisatorische consequenties, de bestaande samenwerking met de Evangelische Theologische Hogeschool in Ede, en het behoud van de eigen identiteit. Aan de lange discussie en de vele vragen kwam een constructief eind door een motie van Arnhem-Zuid, die met grote meerderheid werd aangenomen. De conclusie is dat het Seminarium zijn onderhandelingen met Azusa zonder vertraging voortzet en ernaar streeft per 1 september 2010 met de nieuwe opleiding van start te gaan, hoewel samenwerking met mogelijke andere partners niet wordt uitgesloten. Hiertoe wordt een binnen enkele maanden een uitgewerkt plan, inclusief theologische en financiële onderbouwing, ter bespreking en stemming wordt voorgelegd.

Relaties niet-geünieerde gemeenten

Een ander voorstel op de agenda betrof de formalisering van relaties tussen de Baptistenunie en niet-geünieerde gemeenten. Unie-voorzitter ds. Jannes Hofman benadrukte dat het daarbij gaat om 'het statutair een plaats geven aan al bestaande contacten in het interkerkelijk

netwerk'. Het voorstel werd niet in behandeling genomen, mede vanwege de vele schriftelijke vragen die het had opgeroepen. Er wordt nu eerst een klankbordgroep in het leven geroepen. In het voorjaar komt de Unieraad met een nieuw voorstel.

Overige voorstellen

- ◆ Vorig jaar besloot de AV om als Unie niet langer gezamenlijk zendingen uit te zenden, maar lokale gemeenten te ondersteunen bij hun diaconale activiteiten en de eventuele uitzending van eigen zendingen. Het taakveld Zending en Diaconaat kreeg de gemeenten warm voor het aanstellen van een parttime betaalde taakveldvertegenwoordiger, die het ingezette meerjarenbeleidsplan vorm gaat geven. Hiertoe wordt in elk geval voor een jaar een parttimer aangenomen.
- ◆ Een voorstel om een commissie in te stellen die onderzoek gaat doen naar de pensioenen van de voorgangers werd eveneens aangenomen. Het gaat daarbij met name om de gevolgen die de overgang naar een nieuwe pensioenvoorziening enkele jaren geleden heeft voor de pensioenen, en het verschil dat er bij sommige voorgangers is ontstaan tussen de verwachte en de werkelijke hoogte van de pensioenuitkering.
- ◆ Ten slotte werd de begroting voor 2010 met een ruime meerderheid goedgekeurd. De begrotingen voor 2011 en 2012 werden bij nader inzien niet in stemming gebracht. De Unieraad beloofde op de Najaars-AV van volgend jaar met sluitende begrotingen voor deze jaren te komen.

Een uitgebreid verslag van de AV vindt u binnenkort op www.baptisten.nl.

Henk A. Boeschoten

Reilinglezing

Arjan ontving onderstaande mail:

Beste Arjan,

Dank voor het toezenden van de tekst van de Reilinglezing. Wat hebben doopsgezinden en baptisten toch ongelooflijk veel gemeen, deze tekst had werkelijk ook door een doopsgezinde uitgesproken kunnen worden. Vrijheid als vrij zijn van de machten, het is iets wat ik telkens weer leer.

Mooi vind ik ook de nadruk op de gemeente aan het eind van de rede: met elkaar vorm je toch dat ene lichaam van Christus rondom de bijbel verenigd.

Hartelijke groet,

Alex Noord,
predikant Doopsgezinde Gemeente Utrecht

Waarvoor Silo collecteert

Zondag 17 januari collecteren we voor het Nederlands Bijbelgenootschap

Het Nederlands Bijbelgenootschap werd 29 juni 1814 te Amsterdam opgericht. Het waren de Engelsen die aandrongen op een dergelijk genootschap; zijzelf richtten reeds in 1804 hun bijbelgenootschap op: the British and Foreign Bible Societies (BFBS).

Eerder waren al in verschillende Europese landen bijbelgenootschappen opgericht door het BFBS, dat zich tot doel had gesteld over de hele wereld de bijbelverspreiding te bevorderen. Maar pas na de val van Napoleon kon dat in Nederland. Daar verschenen ook in andere plaatsen spoedig bijbelgenootschappen, die vanaf 1815 samenwerkten in het ene Nederlandse Bijbelgenootschap. Deze plaatselijke genootschappen werden 'afdelingen' genoemd. De opkomst van de bijbelgenootschappen wereldwijd loopt parallel met de totstandkoming van de verschillende zendingsgenootschappen. Met recht is de 19e eeuw de eeuw van de zending genoemd.

In 1890 stelde het NBG zelf twee colporteurs aan speciaal voor verspreiding op het platteland. Daar waren bijbels immers lastig te krijgen. Zij bezochten afgelegen boerderijen met een handkar waarop bijbels waren uitgestald. Na de handkar volgde paard en wagen en na de oorlog deed de vrachtauto zijn intrede. Met het 'Rijdend Bijbelhuis' verspreidde het NBG decennialang bijbels.

Vrij spoedig na de oprichting richtte men de blik op de verspreiding van bijbels in Indië. Allereerst liet het NBG de Maleise vertaling van M. Leijdecker herdrukken, die in de 18de eeuw gemaakt was. Daarna vestigde men de aandacht op het vertalen van de Bijbel in het Javaans en later in de andere Indonesische talen. Vanaf 1823 werden hiervoor in Nederland taalkundigen opgeleid. De eerste was J.F.C. Gericke, die in 1826 naar Java werd afgevaardigd. Zijn vertaling van de gehele bijbel in het Javaans is uiteindelijk in 1854 verschenen.

Later werden verschillende taalkundigen naar de diverse landstrekken uitgezonden, onder wie bekende figuren als Matthes, Neubronner van der Tuuk, Adriani en Kraemer. Als resultaat van het werk van deze taalkundigen verschenen naast bijbelvertalingen ook woordenboeken, grammatica's en taalkundige beschouwingen.

Na de oorlog ging het vertaalwerk voor het buitenland over in handen van de Wereldbond van Bijbelgenootschappen (UBS), die in 1946 was opgericht. Vertalingen worden nu door de inwoners zelf gemaakt, waarbij UBS-medewerkers optreden als adviseurs.

Vanuit de Unie

Training voor actieve gemeenteleden

In januari start de Unie een nieuwe training voor mensen die in de gemeente actief zijn, en hun kennis en vaardigheden willen uitbreiden. Daarbij wordt gedacht aan raadsleden, voorgangers, werkgroep-, commissie- en taakveldleden, kringleiders en jonge leiders in ontwikkeling.

Deze TOV-training - waarbij TOV staat voor toerusten, ontwikkelen en verdiepen in gemeente-zijn - begint voor alle deelnemers met de basismodule 'Gemeente in perspectief?'. Deze module wil het gemeente-zijn vanuit drie perspectieven belichten: de Bijbel, onze wortels, en onze cultuur en omgeving. De training bestaat uit in totaal drie lesdagen op een zaterdag in januari, februari en maart. Daarnaast moeten er praktische opdrachten worden uitgevoerd in de eigen gemeente.

Na de basistraining kunnen deelnemers naar keuze één of meer vervolgmodes volgen die onder meer ingaan op communicatie in de gemeente, pastoraat, muziek in de dienst, gemeenteopbouw en kinder- en jeugdwerk. Alle modules worden verzorgd door een docent van het Baptisten Seminarium en een gemeenteopbouwwerker van de Unie.

Kijk voor meer informatie op www.baptisten.nl.

Jubileumjaar afgesloten met dankdag

Zaterdag 14 november hebben we met honderden baptisten uit heel Nederland een geweldige dankdag beleefd in Barneveld. In dankbaarheid werd teruggeblikt op 400 jaar geschiedenis, maar werd eveneens stilgestaan bij de uitdagingen voor onze geloofsgemeenschap in deze tijd. Ook werd de gebedsestafette afgesloten. Met deze dankdag is het jubileumjaar officieel afgesloten. Lees het verslag op www.kiezenvoorverbinding.nl.

Baptisme op tv

Zondag 3 januari zendt de Zentijd voor Kerken een samenvatting uit van de dankdag. Het programma wordt uitgezonden op Nederland 2 en begint om 11.00 uur.

Data Unie-activiteiten

Baptisme op tv	3 januari
Start TOV-training	16 januari
Regionale gemeenteopbouw dagen	26-27 februari en 5-6 maart
Landelijke ontmoetingsdag vrouwen	17 april
AfscheidswEEKend en reunie NBBJ	14-16 mei

Bajesbrevier,

inspiratie vanuit het gevang

Namens Silo was Wiljan Schoneveld aanwezig bij de presentatie van onderstaand boek in de kerkdienst aan het Wolvenplein op 14 november j.l.

Wie meer wil weten over het leven in een gevangenis of huis van bewaring, krijgt nu de kans om daarover te lezen.

Gevangenispastores **Renilde van Wieringen** en **Walther Burgering** hebben een boekje geschreven met de pakkende titel "Bajesbrevier".

Gelovig leven in detentie

Aan de hand van zondagse bijbelteksten geeft Bajesbrevier zicht op het gelovig leven van gedetineerden. De lezer loopt als het ware met een gevangene mee over de luchtplaats, naar de kerk, naar zijn afdeling en naar zijn cel. Gedachten, gedichten en teksten die dan ontstaan, zijn opgenomen in deze handreiking.

De zondagse Bijbeltekst krijgt een korte overweging mee vanuit het (katholieke) justitiepastoraat en wordt in de loop van de weekdagen nog verder belicht aan de hand van uitspraken van gedetineerden, spreuken, relevante heiligen en gedichten.

Spiritualiteit van detentie

Ook zijn in het boek nieuwe liederen op bekende melodieën opgenomen. De schrijvers hebben vanuit hun jarenlange ervaring met pastoraal werk onder gedetineerden geprobeerd de spiritualiteit van detentie vorm te geven. Katholieke gedetineerden krijgen zo een handreiking om gelovig gevoed door hun detentiedagen heen te komen. Ook mensen 'buiten de muren' kunnen door het Bajesbrevier een blik werpen op het gelovig leven binnen een penitentiaire inrichting.

De eerste dag-lezing begint op zaterdag 28 november met 'Zalig Nieuwjaar!'

Presentemplaar ligt op tafel in Silo, via Arjan Noordhoek voor 10,- te koop.

BUURKERKEN UTRECHT CENTRUM

Baptisten gemeente, Doopsgezinde gemeente,
Evangelisch Lutherse gemeente,
Oud Katholieke gemeente, Remonstrantse gemeente,
Vrij -Katholieke gemeente, Waalse gemeente

Week van gebed voor de eenheid van de christenen

Vesperdienst vrijdag 22 januari 2010 in de Baptistenkerk Silo

Zoals ieder jaar houden de Buurkerken Utrecht-Centrum, waarvan ook onze gemeente deel uitmaakt, in samenwerking met de USRK (Utrechtse Stedelijke Raad van Kerken) in de Week van gebed voor de eenheid van de christenen (17-24 januari 2010) een gezamenlijke vesperdienst. De Buurkerken-vesperdienst zal zijn op vrijdag 22 januari 2010 in de Silo-kerk Herenstraat 34. Aanvang 19.30 uur.

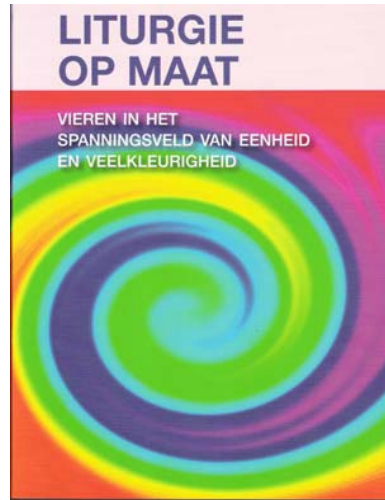
Het thema van de week is: 'Jij bent mijn getuige.' (Lucas 24:48)

Iedereen is van harte welkom!

Liturgie op maat

Vieren in het spanningsveld van eenheid en veelkleurigheid

Liturgie is allerm minst eenvormig. Liturgie wordt vaak 'op maat gemaakt', toegesneden op de situatie en de doelgroep. Er is liturgie voor jongeren en kinde-ren, liturgie in ziekenhuizen en gevangenissen, liturgie in de stijl van Taize of Iona, liturgie met een plechtige en formele toon en laagdrempelige vieringen zoals Tho-masvieringen en gezinsvieringen. Dit nieuwe boek in de reeks Meander gaat over de veelkleurigheid van de liturgie. Het boek bevat casusbeschrijvingen maar ook reflecties op de spanningsvelden die kunnen ontstaan.

Lange tijd kenden verschillende kerken hun eigen, min of meer eenvormige wijze van liturgie vieren. De opbouw van de viering was bekend, de verschillende onderdelen waren herkenbaar, de sfeer, het karakter en de muziek waren vertrouwd. Deze situatie is inmiddels grondig gewijzigd. We zien een breed aanbod; er zijn Taizévieringen, liturgie met opwekkingsliederen of met gregoriaanse gezangen in het Latijn, oecumenisch vieringen, jongerenvieringen en gezinsdiensten... Bovendien dienen zich ook aan de rand en buiten de kerk allerlei vormen van liturgisch ritueel aan.

Menig pastor en predikant heeft in zijn of haar werkveld te maken met het spanningsveld dat door deze

veelkleurigheid wordt opgeroepen. Niet alleen binnen de kerkelijke gemeente, maar ook binnen het ziekenhuis, het leger of de gevangenis is deze spanning ervaarbaar.

De liturgische veelkleurigheid raakt ook het muzikale repertoire en stelt samenstellers van een nieuw kerkelijk liedboek voor een complexe opgave.

Deze thematiek wordt uitgebreid belicht in het boek *Liturgie op maat* (Louis van Tongeren (red.) BERNE MEANDER Heeswijk november 2009, winkelprijs 22,50)

Aan dit boek werken de volgende auteurs mee:

Marcel Barnard, Aline Barnhoorn, Pieter Endedijk, Kees de Groot, Martin Hoondert, Ko Joosse, Arjan Noordhoek, Mattijs Ploeger, Paul Post, Hanneke Snelder, Louis van Tongeren en Hans Uytendogaardt.